

Mindretallet tilslutter sig ministerens ændringsforslag om 6½ års frist for hjælp til flygtninge og om, at unge gravide får hjælp efter voksentakst, samt ændringsforslagene om forbedring af unge arbejdsløses vilkår og om ligestillingen af hjemmeboende unge på henholdsvis kontanthjælp og SU.

Under forudsætning af, at mindretallet får medhold i sine væsentligste ændringsforslag, vil det stemme for lovforslaget ved 3. behandling.

Et andet mindretal (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til vedtagelse med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Socialistisk Folkeparti har længe argumenteret for, at skønsprincippet i bistandslovens kontanthjælpsafsnit burde afløses af et retsprincip. Det nuværende system er præget af stor uigenemskuelighed og har medført en umyndiggørelse af de borgere, for hvem det har været nødvendigt at henvende sig på et bistandskontor. SF finder også, at den model for retsbestemte ydelser, som lovforslaget indeholder, er rimelig. Imidlertid er det stadig et grundlæggende problem, at ydelserne er for små, så kontanthjælpsmodtagere ofte tvinges til at leve på et økonomisk niveau, som SF finder er uacceptabelt lavt. Desuden indeholder lovforslaget stadig den i 1982 indførte bestemmelse om, at kontanthjælpsmodtagere efter 9 måneder bliver sat ned på et særlig lavt beløb – en bestemmelse, der er meningsløs og kun tjener til at vanskeliggøre kontanthjælpsmodtageres situation. Ligeledes indeholder forslaget stadig den specielle bestemmelse for unge, som for SF er klart urimelig. I overensstemmelse med denne opfattelse har SF bl.a. stillet ændringsforslag om, at disse to bestemmelser afskaffes, samt at grundydelse generelt hæves. Blandt SFs øvrige ændringsforslag skal specielt fremhæves ønsket om at give kontanthjælpsmodtagere mulighed for selv at kunne bidrage til at komme ud af deres økonomisk trængte situation ved at kunne oppebære en indtægt, uden at der sker fuldt fradrag i kontanthjælpen, samt den særlige socialpolitiske bestemmelse til brug over for kontanthjælpsmodtagere, der ikke »passer ind i systemet«, og hvor der er brug for at kunne yde en supplerende hjælp.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et mindretal (S og SF):

1) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 37, stk. 2, ændres i 1. pkt. »2.579 kr.« til: »3.154 kr.«.

2) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 37, stk. 2, udgår 2. pkt.

Af socialministeren, tiltrådt af et flertal (KF, V, RV, CD og KRF):

3) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 37, stk. 2, 2. pkt., ændres »1.222 kr.« til: »1.325 kr.«.

4) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 37, stk. 2, indsættes som nyt 3. pkt.:

»Unge gravide, der har passeret 12. svangerskabsuge, får grundydelse efter 1. pkt.«.

3. pkt. bliver herefter 4. pkt.

Af et mindretal (S og SF):

5) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 37, stk. 2, udgår 3. pkt.

Af socialministeren, tiltrådt af et flertal (KF, V, RV, CD og KRF):

6) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 37, stk. 2, 3. pkt., der bliver 4. pkt., ændres »2.193 kr.« til: »2.269 kr.«.

Af et mindretal (S og SF):

7) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 37 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Hvis det sociale udvalg undtagesvis skønner, at den beregnede hjælp efter stk. 2, 3 og 4 er utilstrækkelig til at forhindre, at pågældendes og familiens forhold i tiltagende grad vanskeliggøres, kan der ydes et særligt tillæg

1) til udgifter til forsikring i en anerkendt arbejdsløshedskasse samt dækning af fagforeningskontingent,

2) til andre udgifter, som er absolut nødvendige for at bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet,